

Image Comics

Amerikan supersankarisarjakuva-markkinoilla tapahtuu uotoja - vuosikymmeniä kestänyt status quo on vihdoin murenemassa. Ja kaikkeen tähän on syytä vastikään aloittanut, mutta silti jo valtavan suosion saavuttanut Image Comics.

Aiemminhan supersankarisarjakuvien myynti ovat suuresti hallinneet kaksi suurta kustantamoa - Marvel ja DC - joiden lehdet ovat kahmineet itselleen 60 prosenttia liikkeellä olevista taaloista, muiden kustantajien tulossa perässä maksimissaan noin 5 prosentin osuuksilla. Image on kuitenkin joiakin kuukausina ylittänyt DC:n myynnin ja on haukkamassa markkinoista pysyvästikin itselleen noin 15 prosentin palan. Mutta miten näin on päässyt käymään ja mikä ihme tekee Image Comicsista näin suosittu?

Kaikki oikeastaan juontaa juurensa Todd McFarlaneen ja hänen Marvelille tekemäänsä uuteen Hämähäkkimies-lehteen nimeltään Spider-Man. Suositut piirtäjät on toki aina ollut, mutta vasta tämän lehden yksikönumeron markkinointi ja myyntikohta toi muassaan uudenlaisen supertähden käsitteen, jonka piiriin on McFarlaneen lisäksi siltämyin päässyt muitakin nuoren polven piirtäjiä. Spider-Man yksiköstä myytiin yhdeksän miljoonaa kappaletta, mikä on alallaan selkeä USAn ennätys. SuperMcFarlaneen lisäksi uusiksi myyntitaktiikoiksi kehitettiin pari tätäkin tyhempää, mutta silti taloudellisesti onnistunutta ideaa - lehteä nimittäin painettiin noin kymmenellä erivärisellä kannela ja mainostettiin tuottavana keräilykohteena. Näin herkkäuskoisimmat ja tyhimmät lukijat huijattiin ostamaan lehteä useita kappaleita. Oli syntynyt uusi keräilykulttuuri, jossa skidit luulivat että mitä enemmän jotain lehteä myydään ja mainostetaan, sitä arvokkaampi se on keräilykohteena. Kyselin lojiikka on kyllä niin kestävä, että kupla puhjennut piakkoin. Myös erikoiskansissa on uusia ideoita keksittäessä jo menty täydellisiin naurettavuuksiin - läpi on käyty niin moniker-

taiset kansikuvat, pimeässä loistavat kansikuvat, kolmiulotteiset kansikuvat, kohopainetut kansikuvat, liikutoitavat kansikuvat kuin täysin valkoiset kansikuvatkin. Voi vain toivoa tämänkin villityksen kiihtyvän pian.

Mutta palataan piirtäjä-superkultapojusankari Todd McFarlaneen. Hän ja eräät hänen ystävästään, jotka kaikki olivat suosittuja piirtäjäitähtiä, eivät tunteneet saavansa arvoistansa kohtelua Marvel-yhtiössä, jossa he kaikki työskentelivät. Heidän mielestään siellä ei välitetty ptkääkään piirtäjistä, vaan ainoana suosion syynä pidettiin yhtiön omistamien sankarihahmojen hienoutta - sekä tietysti erikoiskansia - piirtäjäksi nyt keipäsi kuka tahansa kadulta haalittu tyyppi. Tästä kiusaantuneina miehet alkoivat etsiä itselleen uutta julkaisijaa, paikkaa jossa he itse saisivat päättää mitä tekevät ja millä lailla sen tekevät. Ja näin syntyi Malibu Comicsin alainen Image-linja. Todd McFarlaneen lisäksi Marvelin jättivät kaikki muutkin suuret piirtäjänimet, kuten Jim Lee, Eric Larsen, Rob Liefeld, Dale Keown, Jim Valentino ja Marc Silvesteri. Eikä loppuakaan ole vielä näkyvis- sä, sillä uutiset kertovat kuukausittain uusista tekijöistä jotka hylkäävät Marvelin Imagen hyväksi - houkuttimena parempien työolojen lisäksi suuremmat tulot, omistusoikeus omiin hahmoihin ja vapaus toteuttaa vanhat unelmat. Marvelille tämä on ollut katkera pala niellä, sillä Imagen lehdet ovat parhaimmillaan myyneet jopa paremmin kuin heidän ylittämättömänä pidetty X-mutanttien imperiuminsa. Tylysti Marvel onkin irtisanonut kaikki sopimuksensa piirtäjien kanssa, jotka ovat ilmoittaneet harkitsevansa Imagelle siirtymistä.

Mutta poikkeavatko Image Comicsin supersankarit sitten jotenkin niistä, joita Marvel ja DC ovat jo vuosikymmeniä suolaneet markkinoille? Oikeastaan eivät. Ainakaan lehtien juonia ei voi pitää erityisen omaperäisinä tai edes hyvinä.

Yhtiötä vaihtaneet miehet ovat nimitään olleet leimallisesti piirtäjiä, joiden kyvyt käsikirjoittajina ovat turhankin huterat. Nämä tarinat ovat kuin murrosikäisen supersankarifanin kynästä lähtöisin - in-

nostusta kyllä riittää, mutta kokonaisuutta häiritsevät täydellinen tasapainottomuus, jäsentymättömyys ja jopa käsittämättömyys - pahimmillaan yhdessä lehdessä on pyritty esittelemään yli kaksikymmentä uutta supersankaria voimiseen! Muutenkin tekstien kii-seisyys antaa olettama, että miehet eivät ole

elämänsä aikana lukeneet koskaan mitään muuta

kuin supersankarisarjakuvia, minkä seikan esimerkiksi Todd McFarlane aulisti myöntäväkin. Käsikirjoitusten heikkoutta korostavat vielä palkein raskaan tekstipainotteiset sivut, ja juonet jotka eivät välttämättä tunnu edes käynnistyvän ennen kuin ne ovat jo loppuneet. Imagelaiset ovat kyllä itsekin huomanneet tämän ongelman ja esimerkiksi Soawinnsa ratkaisukeinoksi on valittu vierailevat kirjoittajat. Luvassa olevista nimistä päätellen idea saattaa osin toimiakin - numeron kahdeksan juonii itse Alan Moore ja sen jälkeen on luvassa niin Neil Gaimania, Dave Simiä kuin Frank Milleriäkin.

Tähän mennessä aloittaneista Image-sarjoista lupaavimmat ovat olleet jo edellä mainittu McFarlaneen erinomaisen kauniisti piirtämä Spawn ja taidoiltaan alivan yhtä pätevä Jim Leen WildC.A.T.s eli Covert-Action-Teams. Leen jälki on pikkutarkkaa ja varsinkin naiset hyperkauniita, ja juonessakin tuntuu olevan jotain ideaa. Paremmannpuoleinen on myös McFarlaneen vanhemman piirrostyylin pitkästi omineen Erik Larsenin The Savage Dragon, jonka ideoiden pimeämmät puolet viehättävät. Sen sijaan Rob Liefeldin Youngblood ja Brigade sekä Jim Valentinon Shadowhawk ovat keskinkertaista supersankarimössöä pahimmillaan.

Imageen liittyy vielä eräs mielenkiintoinen seikka - sen sarjoista on näet jo tehty enemmän parodioita kuin muiden kustantamoiden sankareista yhteensä. Niiden tekijät pyrkivät selvästi pääsemään siipeilemällä osallisiksi Image-kohun synnyttämään markkinahuuun - mistään terävästä tai hyvin tehdystä parodiosta kun ei ole kyse. Sellaisen tekeminen olisikin vaikeaa, koska osa parodioista on ilmestynyt jo ennenkuin itse parodian kohde.

Image tuskin saavuttaa pysyvästi DC:n ylittäviä myyntilukuja, mutta uskoisin sen silti pysyvän toiminnassa ja mahdollisesti suosiossakin myös tulevaisuudessa.

Toni Jerman

